

šich časopisů, vystoupí nám jasně před oči, jak jsou dnešní kusé. Náprava je podmíněna správnou diagnosou. A tu se zdá, že uvedený projev nevyčerpal všech příčin dnešního neblahého stavu. Něco z poválečného »gründerství« projevilo se i v našem časopisectví — nejen právnickém, i když to nebylo vždy věci na škodu. Řada nových časopisů vznikla po válce; vzrostl zejména počet časopisů speciálních.

Časopisy věnované výhradně užšímu výseku právní nauky, jsou znakem vyššího stupně vyspělosti: jen nedostatek příspěvatelů i čtenářů nutí soustřediti různé obory v jediný časopis společný. Ztratily snad časopisy, neomezené na užší obor, význam? Nikoliv, ale musí si svoji působnost vymeziti jiným způsobem. Ne-li omezením na výsek právního řádu podle tradičních dělidel, tedy vzhledem k potřebě čtenářstva, směrem, který propagují a p.

Naším obecným časopisům právnickým většinou schází takové vědomé a výslovné vymezení působnosti a máme časopisů s všeobecným programem větší počet, než na který stačíme. Ovšem v literární rubrice se jeví tento nedostatek nejpatrněji, poněvadž její kusost a nesoustavnost může býti nejlépe osvědčena srovnáním se skutečnou literární produkcí.

Tak se setkáváme se zjevy, které by při lepší organizaci časopisectva nebyly možné: jednak časopisy plní v literární rubrice zcela nesoustavně jen malou část svého programu, podle zálib omezeného okruhu osob, které jsou právě ochotny referovati; jednak čítáme v různých časopisech referáty a kritiky těchže osob o týchž spisech, referáty, jež by mohly býti jednou sledovány jako různé verze starých legend.

Jiný způsob léčení předpokládá choroba akutní, jiný choroba vleklá. Buď je dnešní stav výsledkem neblahé shody přechodných okolností a zmizí s jejich změnou. Pak je na místě pokyn Sedláčkův redakcím, aby referentskou službu organizovaly a uspíšily obrat k lepšímu. Pakliže však tento prostředek selhal či není-li naděje, že bude míti úspěch, nezbude leč léčení radikální: faktické omezení, jež nouze v některých časopisech provedla, nahraditi omezením vědomým. Časopis »Právník« nemusí se této operace obávat. Program si vymezil v poslední době častěji a chce i nadále sloužiti potřebám právníků judicialistů. Bude jeho důležitým úkolem, aby program plnil též v literární kritice co nejúplněji.

—ř.

Hypnosa a zločin. V poslední době jest hypnosa v cizině

stále častěji předmětem soudního rozhodování. Tak zabýval se italský kasační soud nedávno otázkou, pokud možno hypnosou spáchatí zločin omezení osobní svobody a vyslovil, že hypnosou, jíž je medium zbavováno duševní svobody, je zbavováno též svobody fyzické a že tu je proto skutkový děj čl. 146 tr. z. (rozhodnutí z 28. května 1925). Zajímavý případ z domácí praxe uveřejňuje prof. Berka v »Časopise lékařů českých« a připojuje úvahy, jež byly základem vyžádaného fakulturního posudku. Případ dobře ilustruje, o jak obtížné a pochybné otázky tu jde. 17letý číšník, jenž býval hledaným mediem hypnotických produkcí, odcizil z uzamčeného (oknem snadno přístupného) pokoje vkladní knížku svého spoluzaměstnance na 3.500 Kč, tuto částku vybral, z nich si podržel 1.500 Kč a zbytek uložil s knížkou na původním místě. Příštího dne dostal poškozený anonymní dopis, v němž mu neznámý pisatel sděloval, že uspal 17letého číšníka a použil ho k vyzvednutí peněz. Na základě posudku hypnotického odborníka, jenž s obžalovaným číšníkem provedl pokus v soudní budově a proti posudku znalců-lékařů, kteří zastávali, že nejde o hypnosu, byl obžalovaný obžaloby zproštěn. Vzhledem k úspěšné znáteční stížnosti veřejného žalobce byl případ znovu projednáván a slyšení noví znalci-lékaři, kteří připustili, že krádež mohla být spáchána v posthypnotické suggestci. Fakulturní posudek, jenž byl vyžádán, končil závěrem, že o nepřičetnost tu nešlo. Neboť nepodaří se hypnosou pohnouti ke skutkům, které by se úplně přičily mravním zásadám hypnotisované osoby, či jen jejím ethickým zvyklostem nebo jejímu prospěchu. Nepodaří se ani pohnouti vězně, aby se přiznal k popíranému činu, je-li mu doznání na škodu. V praxi dosud nebyl prokázán případ, kde pachatel trestného činu byl k němu přiveden hypnosou. Je proto na místě vždy skepse a poněvadž podle okolností nelze předpokládati, že číšník byl hypnotisován osobou jinou, možno připustiti jen autohypnosu, že se totiž číšník ukolébal do hypnosy sám působností vlastní a že tedy jeho stav závisel na jeho vůli vlastní. Skutky vykonané v autohypnose nejsou však výronem nepřičetnosti, ale dlužno nejvýše míti za to, že byly spáchány ve stavu mdlého rozumu (§ 46a tr. z.). — Obžalovaný byl potom odsouzen pro krádež a trest přijal.

Pojišťovací podvody páchané založením požáru. V denním tisku opět a opět se objevují zprávy o trestním řízení proti osobám, které založením požáru vylákaly od pojišťoven pojistné. Zejména na Královéměstěcku, Poděbradsku, Železnobrod-